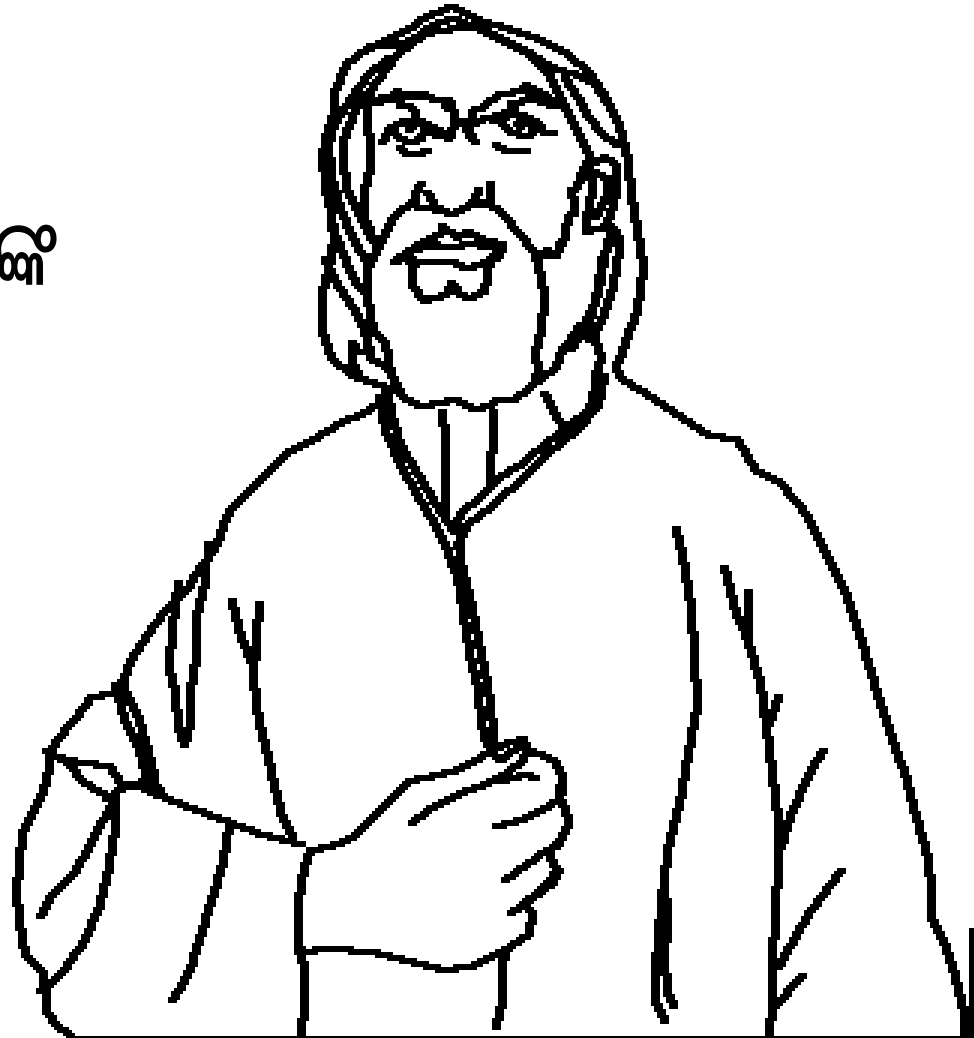

ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଈବଲ
ଉପହାର

ଅବ୍ରାହାମ୍‌ଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ
ପ୍ରତିଜ୍ଞା

ଲେଖକ: Edward Hughes
ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ: Byron Unger; Lazarus
ଉପଯୋଜକ: M. Maillot; Tammy S.
ଅନୁବାଦକ: Prasanta Bhuyan
ପ୍ରଯୋଜକ: Bible for Children
www.M1914.org

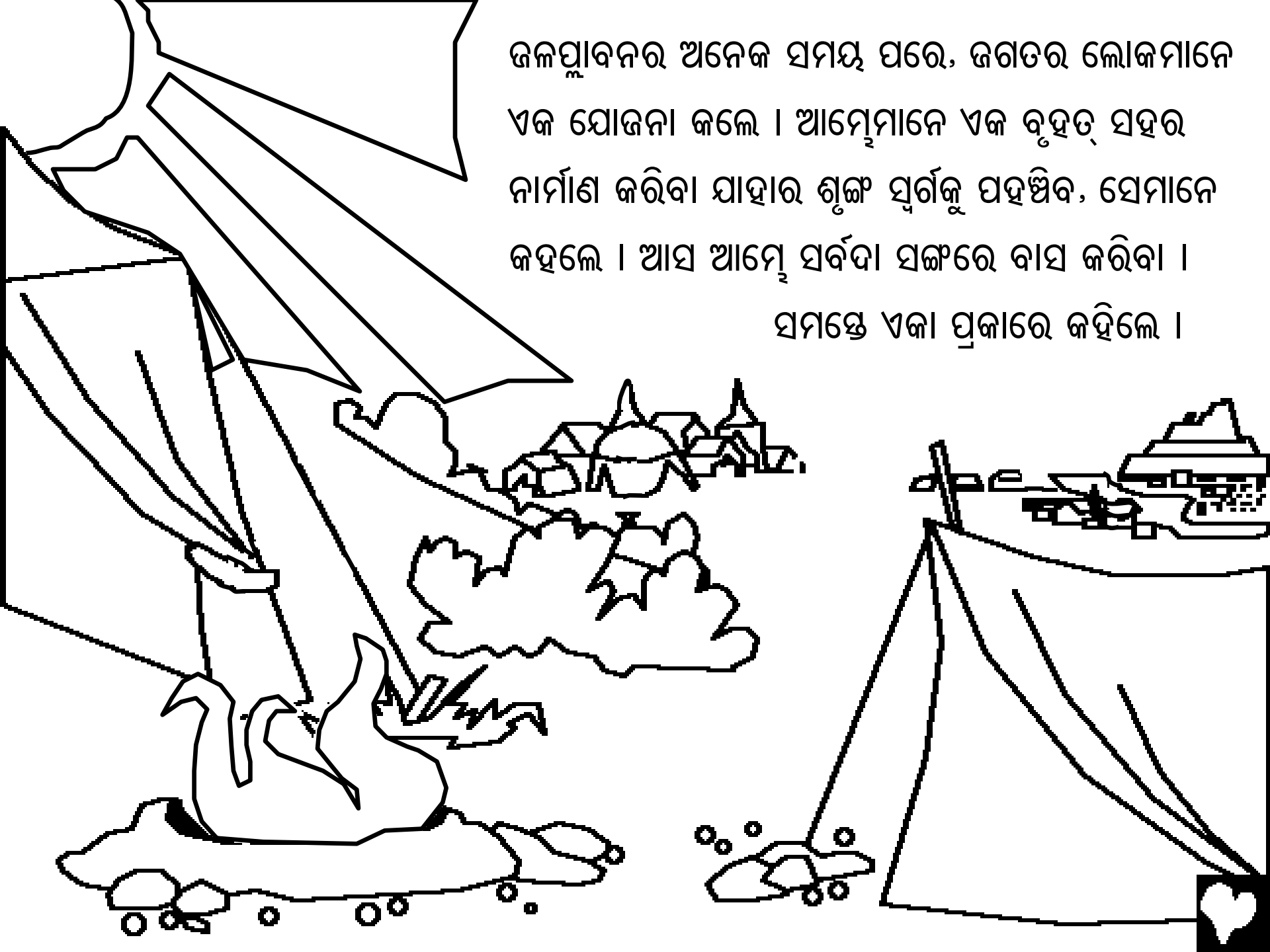
BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

©2015 Bible for Children, Inc.

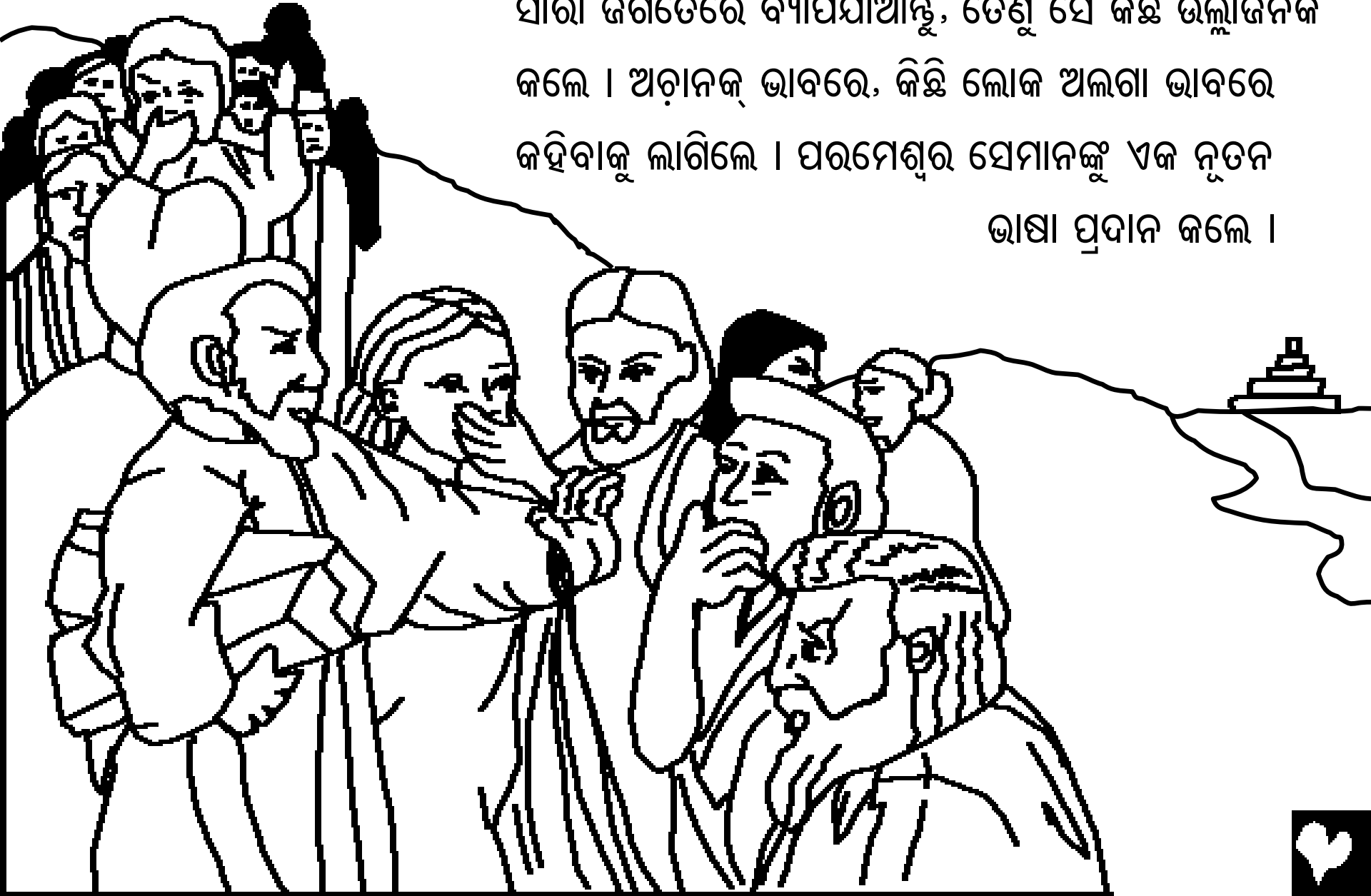
ଅନୁମତି ପତ୍ର: ଏଠାରେ ଥିବା ସବୁ କାହାଣୀର ଅଧିକାର ନକଲ ଅବା ପ୍ରିଣ୍ଟ କରିବାକୁ
ଆପଣଙ୍କର ଅଧିକାର ଅଛି. ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଏହାକୁ ବିକ୍ରୀ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ଜଳପ୍ଲାବନର ଅନେକ ସମୟ ପରେ, ଜଗତର ଲୋକମାନେ
ଏକ ଯୋଜନା କଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଏକ ବୃହତ୍ ସହର
ନାମାଣ କରିବା ଯାହାର ଶୂନ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ସେମାନେ
କହିଲେ । ଆସ ଆମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ସଙ୍ଗରେ ବାସ କରିବା ।
ସମସ୍ତେ ଏକା ପ୍ରକାରେ କହିଲେ ।

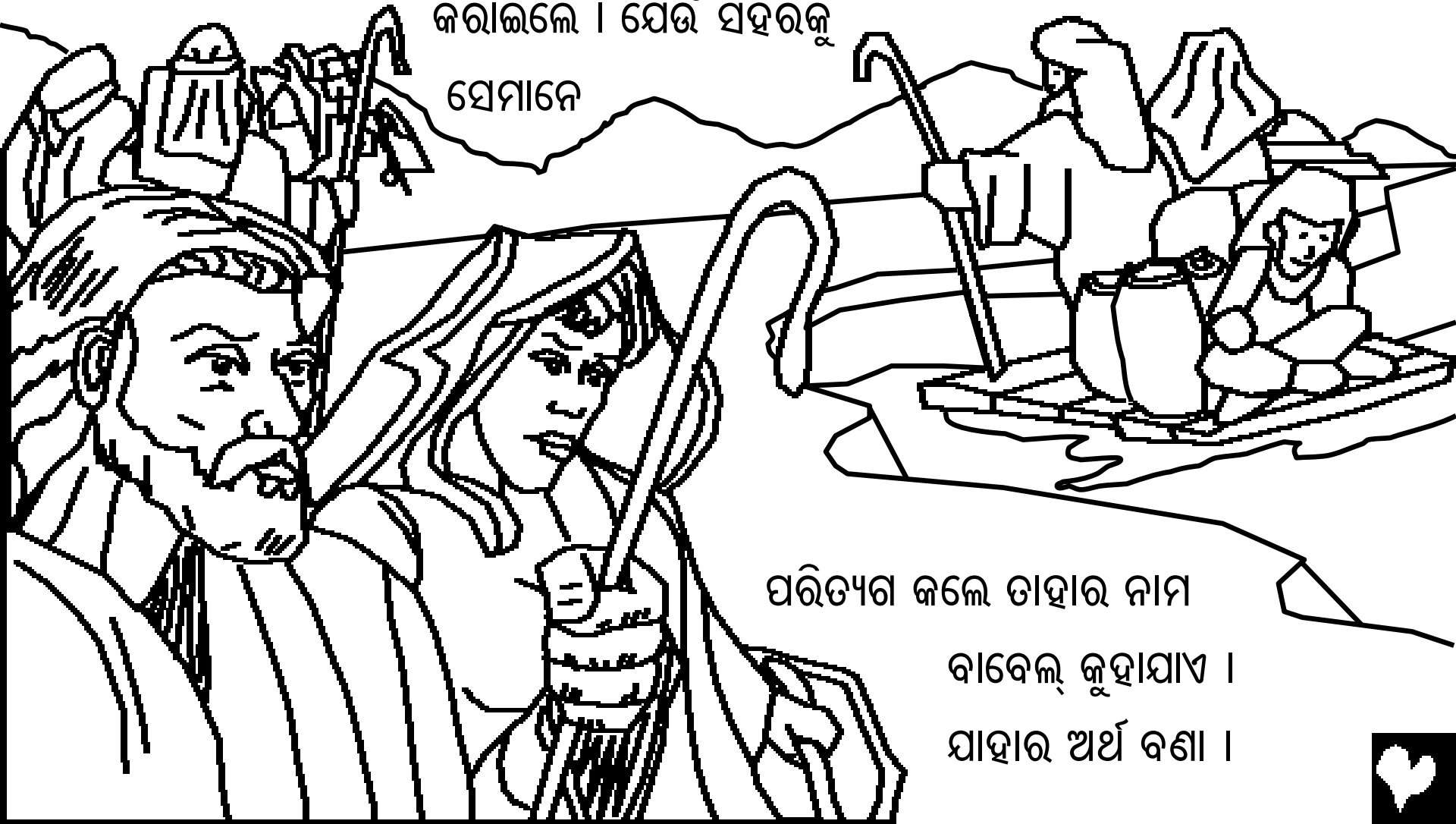
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଥିଲା ଯେ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି
ସାରା ଜଗତରେ ବ୍ୟାପିଯାଆନ୍ତୁ, ତେଣୁ ସେ କିଛି ଉଲ୍ଲାଜନକ
କଲେ । ଅଚାନକ୍ ଭାବରେ, କିଛି ଲୋକ ଅଲଗା ଭାବରେ
କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ
ଭାଷା ପ୍ରଦାନ କଲେ ।

ଯେଉଁମାନେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ଭାଷା କହିଲେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଅଲଗା ହୋଇ ପଳାୟନ କଲେ ।

ହୋଇପାରେ ଲୋକମାନେ ଅନ୍ୟକୁ ଭୟ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଭାଷା
ବୁଝି ପରିଲେ ନାହିଁ । ଏହିପ୍ରକାରେ, ପରମେଶ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ମାନଙ୍କରେ ବାସ

କରାଇଲେ । ଯେଉଁ ସହରକୁ
ସେମାନେ

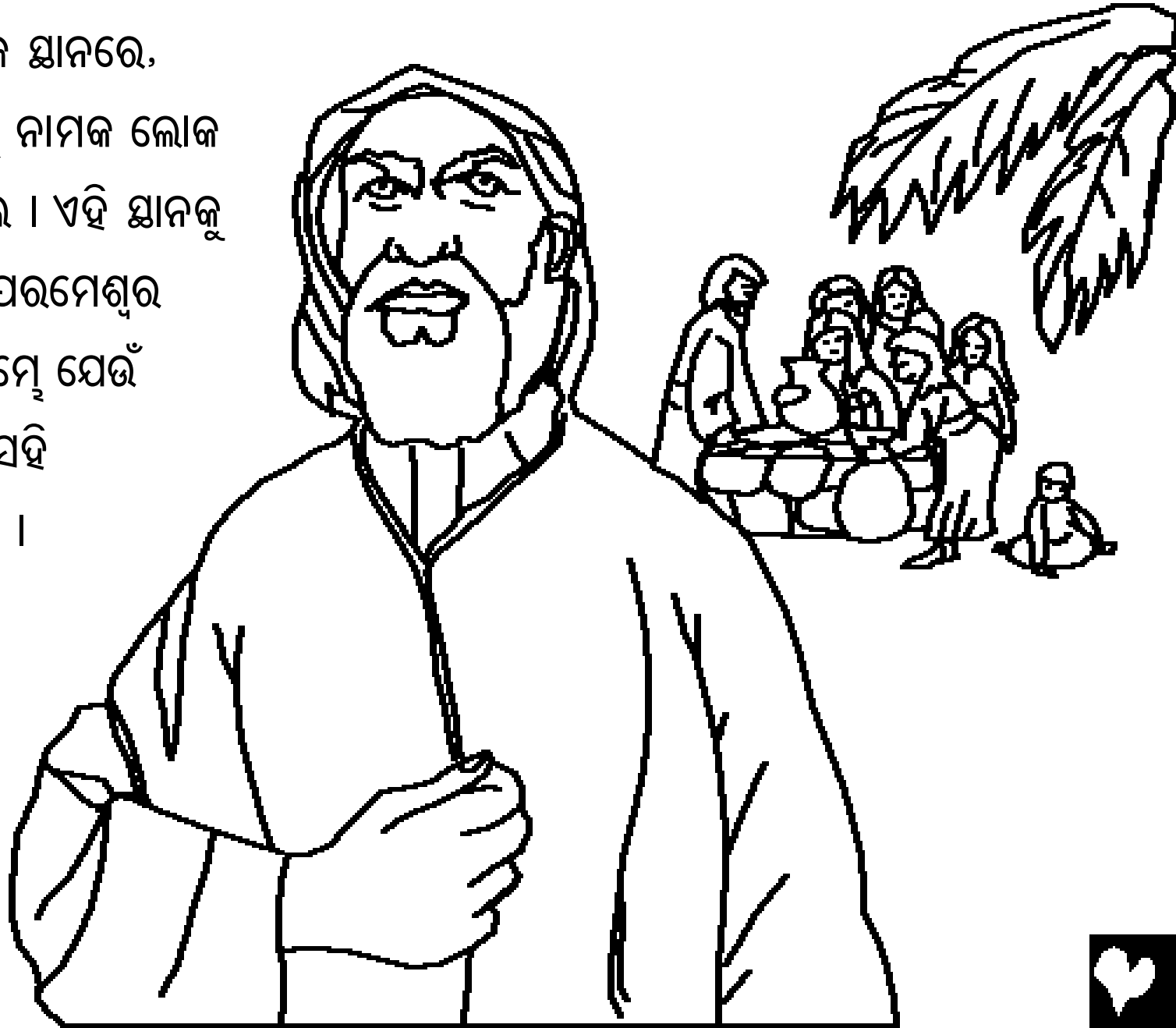
ପରିତ୍ୟଗ କଲେ ତାହାର ନାମ

ବାବେଲ୍ କୁହାଯାଏ ।

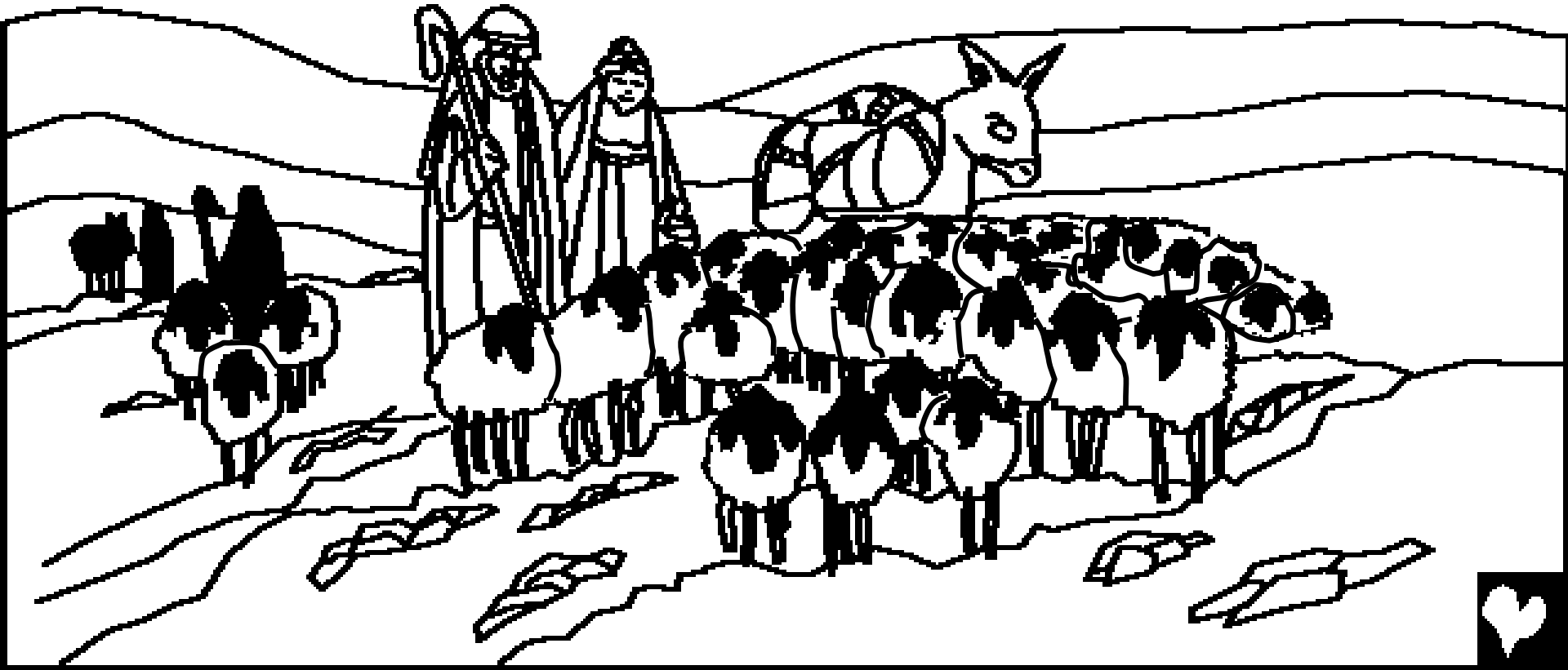
ଯାହାର ଅର୍ଥ ବଣା ।

ଅନେକ ବର୍ଷ ପରେ, ଏକ କଲ୍‌ଦିଅ
ମାନଙ୍କ ଉର୍ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ,
ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାମ୍ ନାମକ ଲୋକ
ସହିତ କଥା କହିଲେ । ଏହି ସ୍ଥାନକୁ
ପରିତ୍ୟାଗ କର, ପପରମେଶ୍ୱର
ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ଆମ୍ଭେ ଯେଉଁ
ସ୍ଥାନ ଦେଖାଇବା ସେହି
ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କର ।

ଅବ୍ରାମ୍ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ । ପରମେଶ୍ୱର ଚାଳନାରେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାନାନ୍, ନାମକ ଦେଶକୁ ନେଇଗଲେ ।
ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ସାରାଲ ଓ ଭାତୃପୁତ୍ର ଲୋଟ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ସଂଗରେ ଗଲେ ।

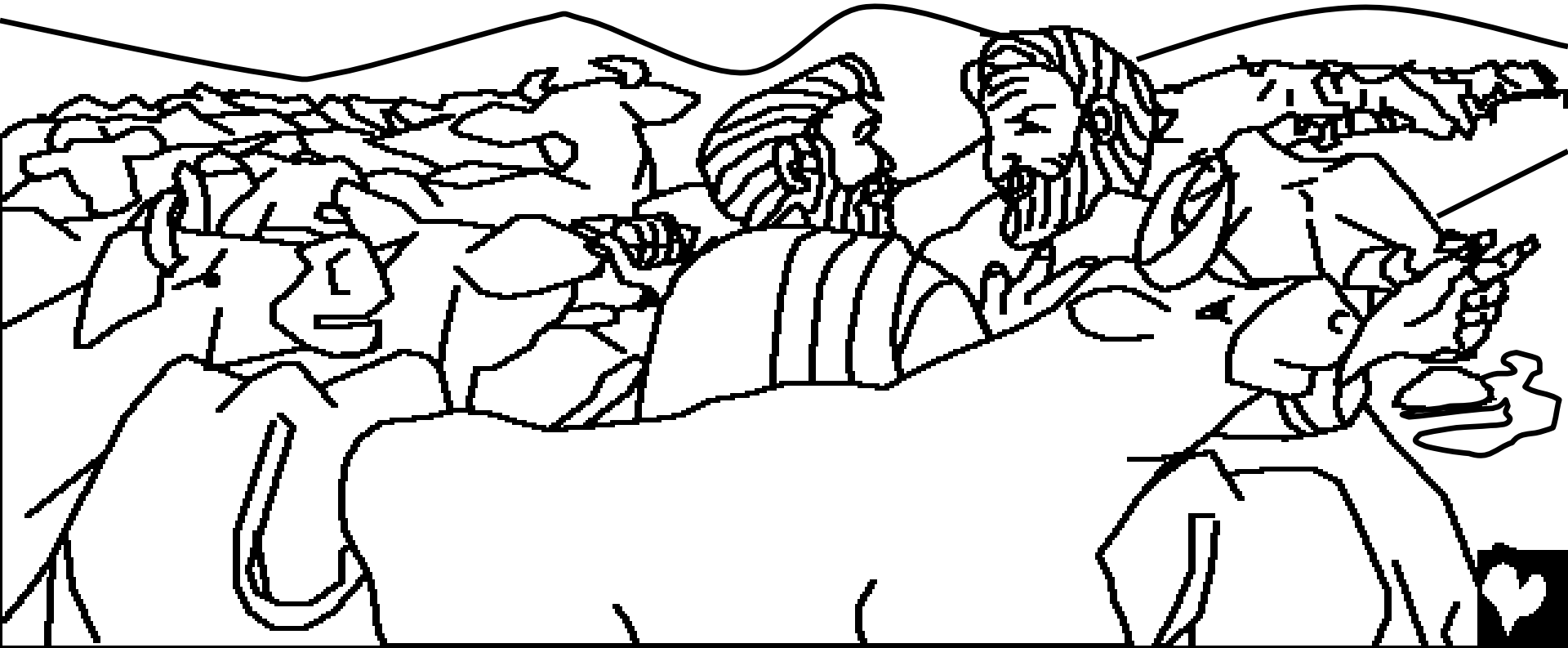
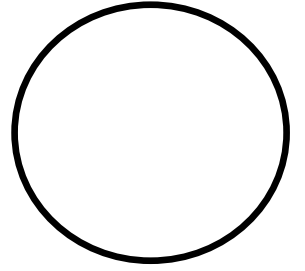

କାନାନ୍ ଦେଶରେ, ଅବ୍ରାମ୍ ଓ ଲୋଟ ଦୁହେଁ ଧନୀ
ହୋଇଗଲେ, ତାଙ୍କର ଅନେକ ପଶୁ ଥିଲେ । ସେହି
ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ପଶୁ ମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ନଥିଲା ।

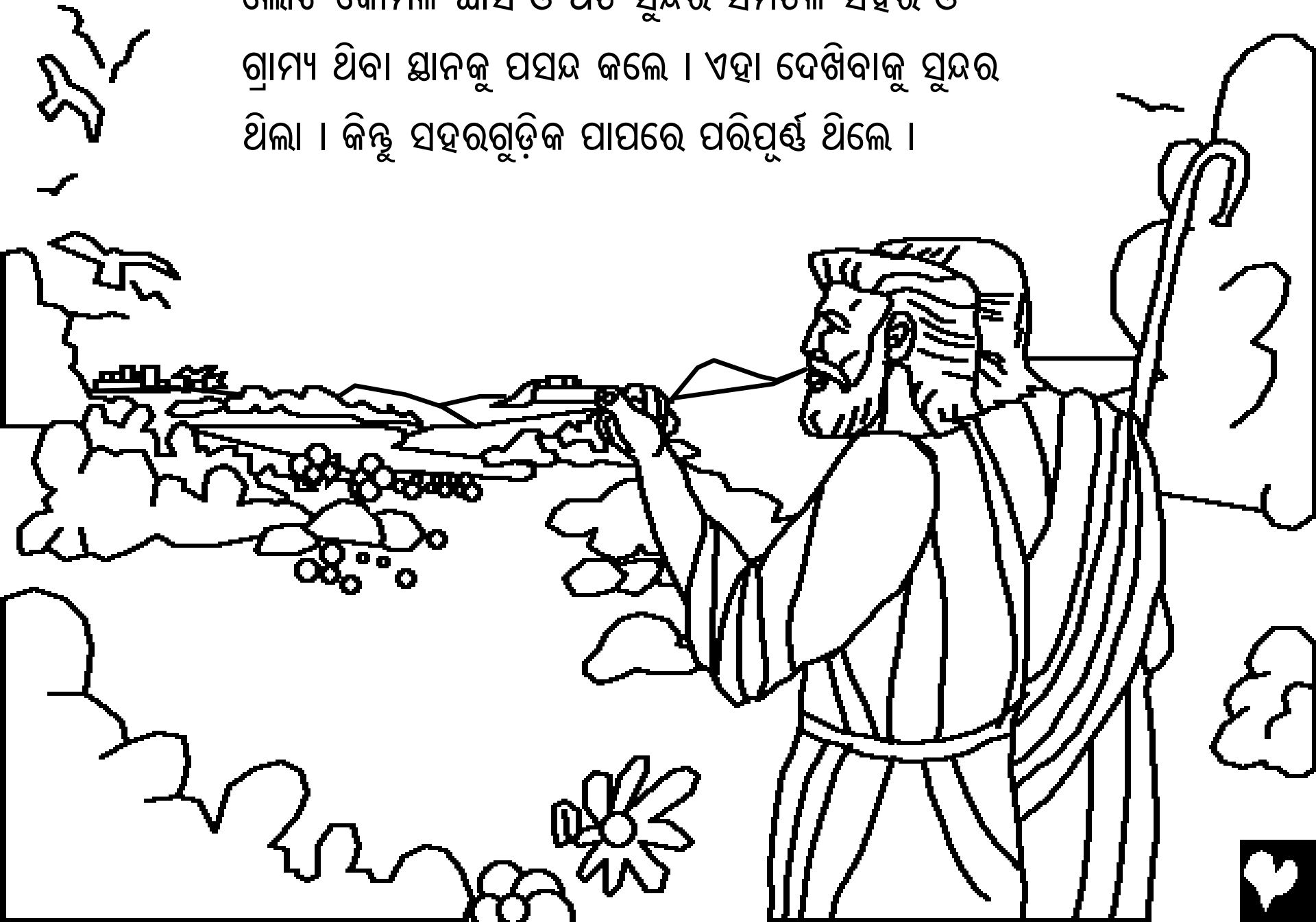

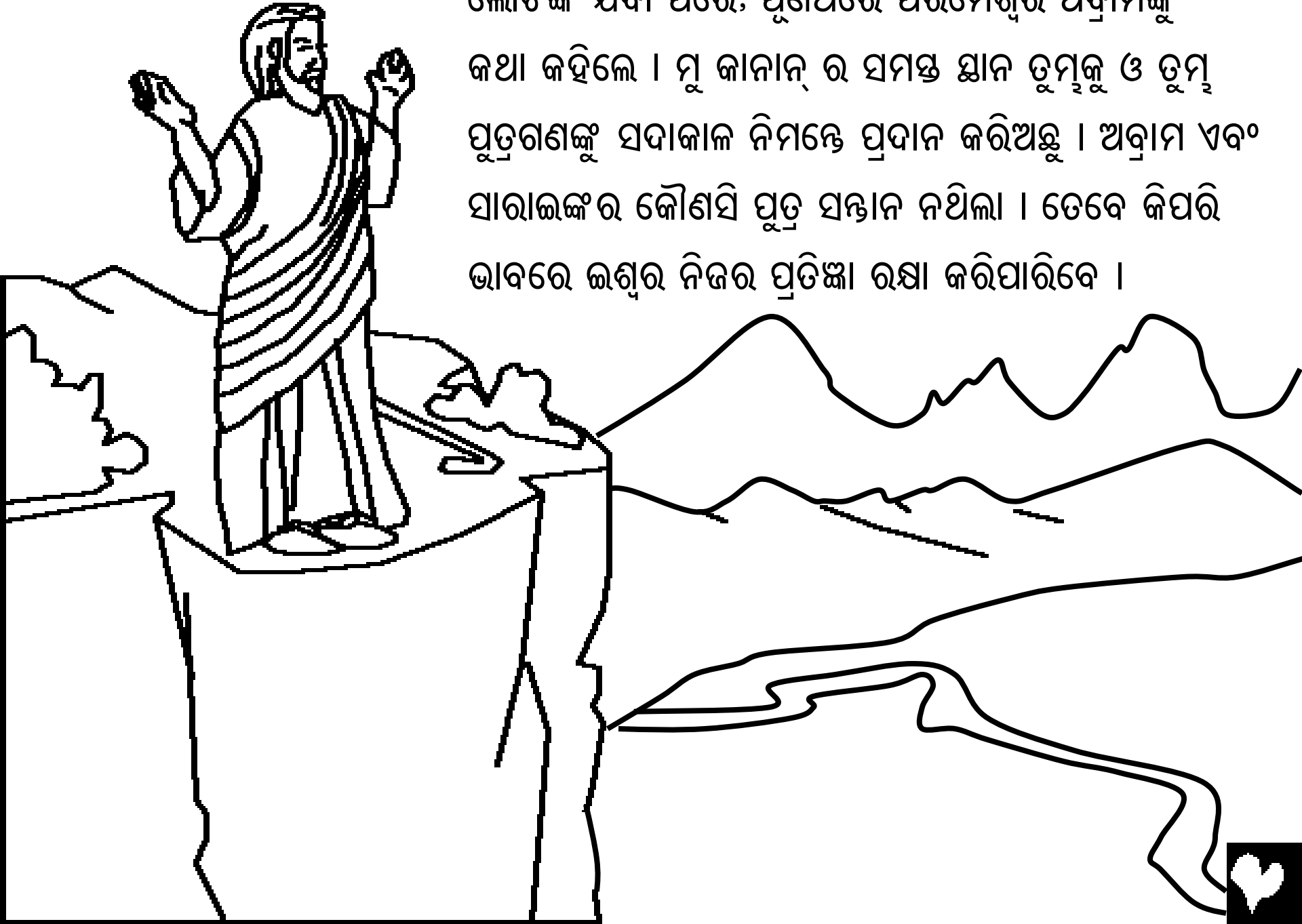
ଲୋଟଙ୍କର ଚାକରମାନେ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ଚାକର ମାନଙ୍କ ସହିତ
ଝଗଡ଼ା କଲେ । ଝଗଡ଼ା କରିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଅବ୍ରାମ୍ ଲୋଟଙ୍କୁ
କହିଲେ । ଆମ୍ଭେମାନେ ଅଲଗା ହୋଇଯିବା, ଲୋଟ, ତୁମ୍ଭେ
ପ୍ରଥମେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାରେ ସ୍ଥାନ ପସନ୍ଦ କରି ନେଇଯାଅ ।

ଲୋଟ ଜୋମଳ ଘାସ ଓ ଅତି ସୁନ୍ଦର ସମତଳ ସହର ଓ
ଗ୍ରାମ୍ୟ ଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର
ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସହରଗୁଡ଼ିକ ପାପରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ।

ଲୋଟଙ୍କ ଯିବା ପରେ, ପୁଣିଥରେ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ
କଥା କହିଲେ । ମୁଁ କାନାନ୍ ର ସମସ୍ତ ସ୍ଥାନ ତୁମକୁ ଓ ତୁମ୍ଭ
ପୁତ୍ରଗଣଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛି । ଅବ୍ରାମ ଏବଂ
ସାରାଲଙ୍କର କୌଣସି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ନଥିଲା । ତେବେ କିପରି
ଭାବରେ ଇଶ୍ୱର ନିଜର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷା କରିପାରିବେ ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି

ଅବ୍ରାମ୍ ଓ ସାରାଙ୍କ ନିଜଟିଆରୁ ଆସିଲେ । ଅତି ଶିଘ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନ ପାଇବ, ସେମାନେ ଜନ୍ମିଲେ । ସାରାଙ୍କ ହସିଲେ, ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କର ବୟସ ନବେବର୍ଷ ଥିଲା । ପରମେଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ଅବ୍ରାମଙ୍କ ନାମ ଅବାହାମ୍ ଦେଲେ । (ଜାତିର ପିତା) ଓ ସାରାଙ୍କ ନାମ ସାରା ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୁମାରୀ ।

ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ
ସେ ଦୁଇ ସହର ଯାହା ଦୁଃଖତାରେ ପରିପୁର୍ଣ୍ଣ
ସଦମ ଓ ଗମରାକୁ ଧ୍ୱଙ୍ଗ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ।
ସଦମ ସହରରେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଭାତୃପୁତ୍ର ନିଜ
ପରିବାର ସହ ସେଠାରେ ବାସ କରୁଥିଲେ ।

ଲୋଟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚେତାବନି
ଆସିବାରୁ ତାହା ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।
ଜିନ୍ଦୁ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଓ ସେମାନଙ୍କର
ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସଦମ ସହର ପରିତ୍ୟାଗ
କରିବାକୁ ମନା କଲେ । କି ଭୟଙ୍କର
ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ
ଉପରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ନାହିଁ ।

ଜେବଳ ଲୋଟ ଓ ତାଙ୍କର ଦୁଇ ଝିଅ ନିରାପଦ
ସ୍ଥାନକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିପରିଲେ । ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ
ସେହି ଦୁଇ ଦୁଃଖତା ସହର
ଉପରେ ପଡ଼ିଲା ।

ଦୁଃଖରକଥା ଯେ ଲୋଟଙ୍କର ପତ୍ନୀ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ
ବାକ୍ୟକୁ ଅମାନ୍ୟ କରି ଦୌଡ଼ିବା ସମୟରେ
ପଛକୁ ଚାହିଁଲା । ସଂଗେ ସଂଗେ
ସେ ଲବଣ ଛତ୍ତ୍ଵ ପଲଟି ଗଲା ।

ପରମେଶ୍ୱର ଅବୃହାମ୍ ଓ
ସାରାଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ନିଜର
ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ରକ୍ଷା କଲେ ।
ସେମାନେ ନିଜର
ବୁଝାବଝାରେ ସନ୍ତାନ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ, ଯେପରି
ଭାବରେ ପରମେଶ୍ୱର
କହିଥିଲେ । ସେମାନେ
ଜିପରି ଭାବରେ ଆନନ୍ଦ
କଲେ ଯେତେବେଳେ
ଇସ୍ତ୍ରାଏଲ ଜନ୍ମ
ଗ୍ରହଣ କଲେ ।

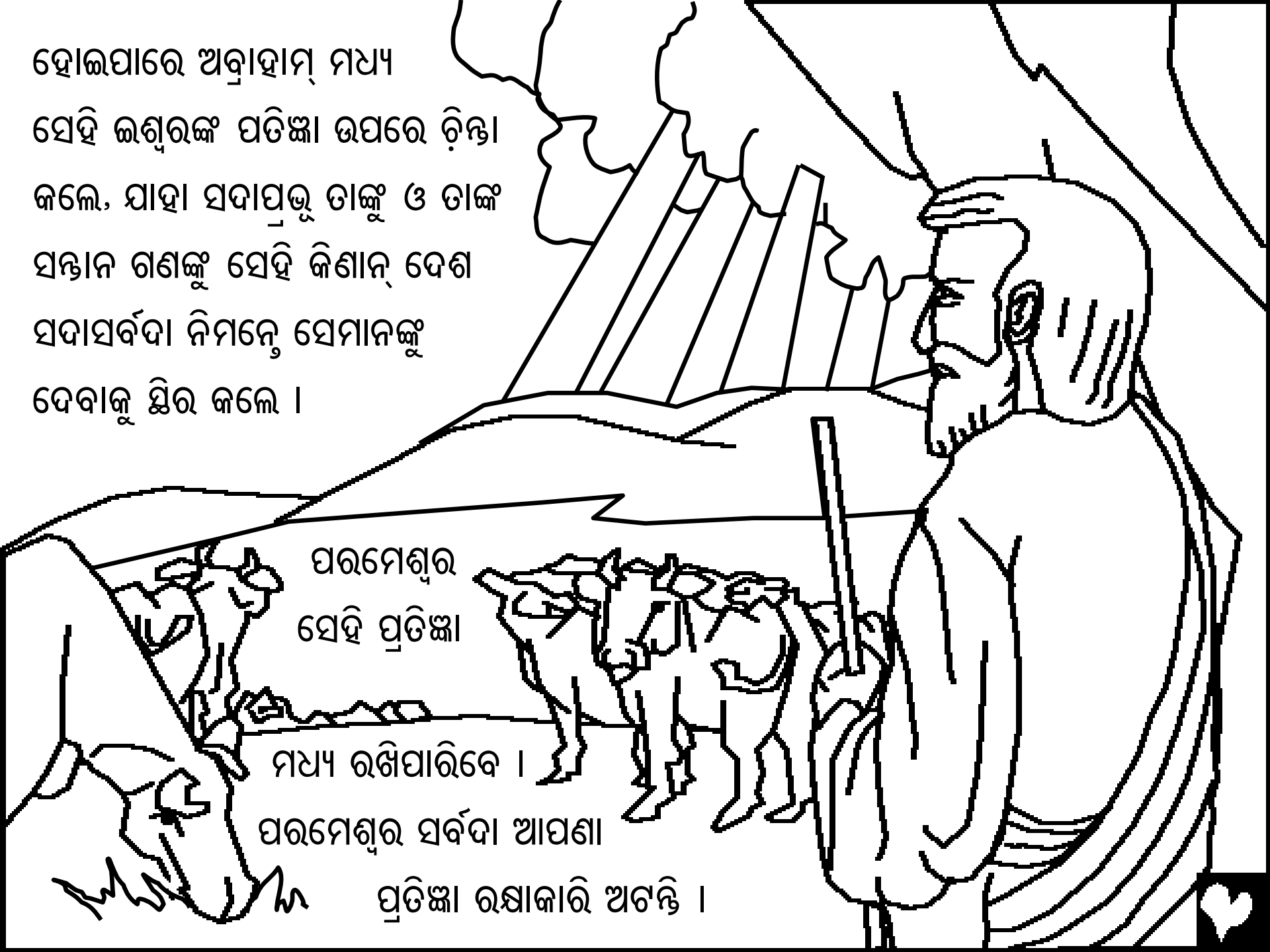
ହୋଇପାରେ ଅବ୍ରାହାମ୍ ମଧ୍ୟ
ସେହି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପତିଜ୍ଞା ଉପରେ ଚିନ୍ତା
କଲେ, ଯାହା ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କ
ସନ୍ତାନ ଗଣଙ୍କୁ ସେହି କିଶାନ୍ ଦେଶ
ସଦାସର୍ବଦା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଦେବାକୁ ସ୍ଥିର କଲେ ।

ପରମେଶ୍ଵର
ସେହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା

ମଧ୍ୟ ରଖିପାରିବେ ।

ପରମେଶ୍ଵର ସର୍ବଦା ଆପଣା

ପ୍ରତିଜ୍ଞା ରକ୍ଷାକାରୀ ଅଟନ୍ତି ।

ଅବ୍ରାହାମ୍‌ଙ୍କୁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ପ୍ରତିଜ୍ଞା

ବାଇବଲ୍, ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟରୁ ଏକ କହାଣୀ

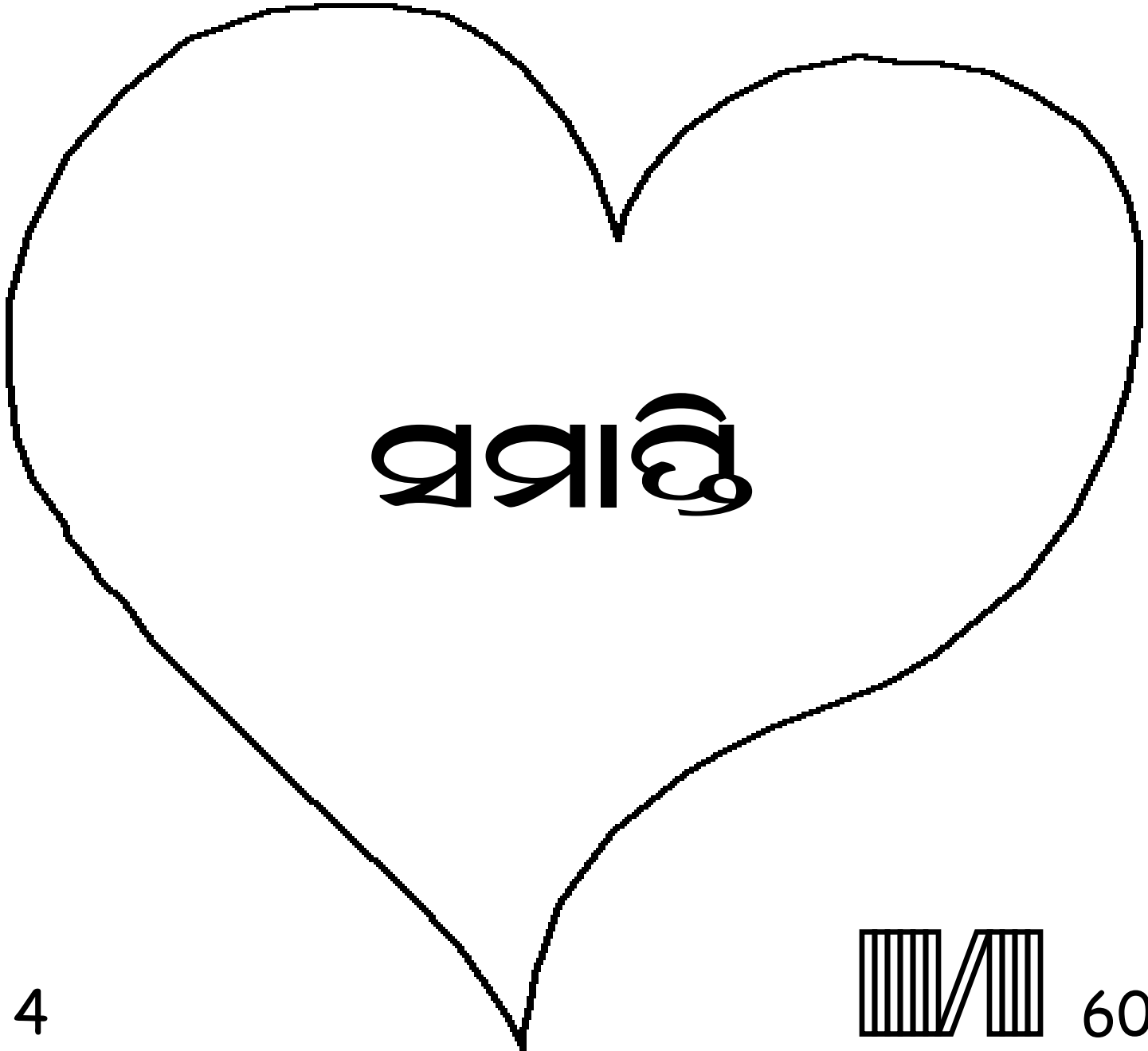
ରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରାଯାଇଅଛି

ଆଦିପୁସ୍ତକ ୧୧-୨୧

"ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରଦେଶର ଶବ୍ଦ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବ ।"

ଗୀତସଂହିତା ୧୧୯ : ୧୩୦

ସମାପ୍ତି

4

60

ଏହି ବାଇବଲ୍ କହାଣୀ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହେ, ଯିଏ କି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଇଶ୍ଵର ଚାହାଁନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ ।

ଆମ୍ଭେମାନେ ମନ୍ଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିଅଛୁ ତାହା ଇଶ୍ଵର ଜାଣନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଇଶ୍ଵର କହନ୍ତି ପାପ ।
ଆଉ ପାପର ବେତନ ହେଉଛି ମୃତ୍ୟୁ, କିନ୍ତୁ ଇଶ୍ଵର ତୁମ୍ଭକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମକଲେ ଯେ,
ଆପଣା ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପଠାଇଲେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସକାଶୁ ସେ କୃଣ
ଉପରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ପୁନର୍ବାର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଜୀବନକୁ ଫେରିଲେ, ଆଉ ସେ ସର୍ଗ
ଗୃହକୁ ଗମନ କଲେ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କର ଆଉ ନିଜର ପାପ
କ୍ଷମା ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପଢ଼ାର, ଆଉ ସେ ନିଶ୍ଚୟ କ୍ଷମା କରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ ଆସିବେ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭଠାରେ ବାସ କରିବେ ଆଉ ତୁମ୍ଭ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କଠାରେ ଡିର କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାସ
କରିବ ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟବୋଲି ବିଶ୍ଵାସ କର, ତହିଁରେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ କୁହନ୍ତୁ:
ପ୍ରିୟର ଯାଶୁଶ୍ରୀଙ୍କୁ ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସ କରେ କି ତୁମ୍ଭେ ହିଁ ଇଶ୍ଵର ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ
କରି, ମୋ କରିପାରିବି ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବିତ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ
ନୂତନ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିପାରିବ, ଆଉ ସେହି ଦିନ ଠାରୁ ତୁମ୍ଭ ସହିତ ଡିରକାଳ ରହିବି ।
ତୁମ୍ଭରି ଆଜ୍ଞାକାରି ସନ୍ତାନ ଓ ତୁମ୍ଭ ନିମନ୍ତେ ବଞ୍ଚିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ ।

ବାଇବଲ୍ ଅଧ୍ୟୟନ କରନ୍ତୁ ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ
କଥୋପକଥନ ତୁଅନ୍ତୁ । ଯୋହନ ୩:୧୬

